

Røða hjá Sólvit E. Nolsø, landsstýrismanni, í sambandi við árliga ítróttadagin í Klaksvík 8. Juni 2022

Góðu tit øll

So varð aftur ársins ítróttadagur og í ár er hann fyriskipaður her í Klaksvík.

Vit finga øll høvið til at hittast til hesa serligu uppliving, har fyrsta málið er at kappast, hava tað stuttligt, hugna sær og gleðast saman við luttakarum úr øllum Føroyum.

Fyri meg er hetta fyrstu ferð og eg havi glett meg til at hitta tykkum og at uppliva ein tílíkan dag saman við tykkum.

*

Vit vita, at rørsla er góð fyri kropp og sál. Ígjøgnum rørsluna fáa vit eina betri vælveru og sjálvvirði. Hetta er sjálvandi eisini ávíst í vísindaligum kanningum. Ikki minst, at rørsla hevur jaliga ávirkan á bæði angist og tunglyndi, eins og á aðrar sálarligar kvalir.

Ítróttadagurin er, sum tað fyrsta, ætlaður til at hava tað stuttligt saman, at røra seg og at knýta samband millum tey luttakandi. Tit luttakarar kunnu, saman við starvsfólkunum, ið arbeiða innan sálarfrøðiliga økið, øll taka lut og royna tykkara besta, útfrá egnum givnum fortreytum.

Á ítróttadegnum í dag hava fleiri ymiskar ítróttargreinir verið at velja ímillum. Spælt hevur verið bæði fótboldtur, boccia og kondi-bingo.

*

Tað er, sum longu nevnt, ein sannroynd, at ein sunn sál hoyrir heima í einum sunnum likami.

Tí er ítróttur eisini ein so framúr góður leikur, ið knýtir fólk saman á ein heilt serligan hátt.

Tað hendir nakað, tá fólk eru saman í ítrótti, tí tá hugsa vit næstan bara um næsta móguleikan fyri at skora, at renna og ikki minst at flenna.

Hava vit ítróttin til felags, hava vit ein framúr móguleika at vera saman, uttan mun til, hvørji vit annars eru.

Styrkin við júst hesum ítróttadegi er tí, at øll kunnu taka lut og royna sítt besta, við støði í egnu førleikum.

*

Dagurin í dag er ætlaður tykkum, sum í tí dagliga stríðast við sálarligum og sosialum avbjóðingar. Her fáa tit møguleika fyri felagsskapi – at hitta ymisk fólk úr øllum landinum, til prátt, felags upplivingar og hugnaliga samveru.

Ongin ivi er tó í, at dagurin samstundis ber brá av røttum ítróttaranda. Sum ein eyka motivatióin, so verða her heiðursmerki handað vinnandi liðum og einstaklingum.

Hugsjónin á ítróttadegnum er tó, at tað týðningarmiklasta er ikki at vinna, men at luttaka.

*

Vit kunnu føra hetta yvir til onnur lívsins viðurskifti. Tí mann kann eisini siga, at tað týðningarmesta við lívinum er ikki sigurin, men kampurin fyri lívinum. Ella sagt á ein annan hátt; tað týðningarmesta er ikki at hava vunnið sigurin, men at hava kempa væl!

Og tað hava tit øll gjørt í dag. Samstundis, sum at tit havt tað stuttligt saman.

Útgangsstøði má altíð vera, *at tú ert nakað og tú kanst nakað!*

Og hjálpin skal vera at hjálpa tær at arbeiða við tí, sum tú kanst. Heldur enn at fokusera upp á tað, sum tú ikki megnar.

Ítróttadagurin í dag er hildin júst í hesum anda. At vit luttaka útfrá okkara givnu fyritleyktum og royna okkara besta.

*

Tað at fyriskipa ein sovorðnan dag krevur so heilt víst sítt.

Ein stór uppgáva, ið tit starvsfólk í Eind 13 í Almannaverkinum standa fyri. Takk skulu tit hava fyri tað.

Og so til tykkum luttakarar, tit hava sanniliga eisini lagt tykkara í og saman skapt ein góðan dag við serligum upplivingum at hava við víðara.

Takk, øll tit, sum hava tikið lut og til lukku til tykkum, sum vunnið hava heiðursmerki.

Til seinast fari eg at takka fyri at eg varð boðin við.

Og so koma vit til at handa heiðursmerkini.